

TRYDEDD GAN
DAVID DAVIES
 (DAI'R CANTWR),

*Yn gosod allan ei alar dwys a'i hiraeth trwm
 am ei wlad enedigol, yn nghyd a rhybuddion
 i bawb ochelyd pechod.*

A dderbyniwyd mewn llythyr at Gyfaill, Ebrill 12, 1851.

YN awr, gyfeillion, o un galon,
 Yn gyson nos a dydd,
 De'wch i wrandaw arna'i ewyno,
 Heb flino, yn ddigudd ;
 Clywch fy mhrofiad mewn caethiwed,
 Yr wyf mewn galar dwys,
 Yn hiraethu a galaru
 Am Gymru landeg, lwys.

Mae'n galed arnaf fi,
 'Rwy'n dweyd y gwir i chwi,
 Digalon hynod bob diwrnod,
 Diddarfod yw fy nghri ;
 Heb un gobaith gwardigaeth,
 Dd'od o'r caled waith hwn,
 Hyd nes talu'r ffyrting eithaf,
 A'r olaf oll mi wn.

Gofidus meddwl am y cwmwl
 Ddaeth ar feddwl f' anwyl dad,
 Am ei blentyn aeth mor sydyn
 Yn mhell o dir ei wlad,
 Heb un gobaith gwardigaeth,
 Taith hirfaith ydyw hon ;
 O mor galed ydyw clywed
 Fath deimlad dan fy mron ! .

Mae'r wlad lle'r wyf fi'n awr,
 A'i deddfau, bach a'r mawr,
 Na chaf fi weled, 'chwaith na chlywed,
 Gan neb am doriad gwawr !
 Rhaid yw aros yn yr hir-nos
 Yn ngwlad y negro du,
 Dan gaethiwed, heb gael clywed
 Am ymwared mwy i mi.

Rhaid dyoddef gwaethaf gwg
 Yn mysg y tarth a'r mwg,
 A diffyg gwynt mewn lleoedd enbyd,
 Llawn sulpher drewllyd drwg ;
 Os caf fi dd'od oddiyma
 Mi gana'n iach mi wn,
 Am gael rhyddhad o waelod
 Fath hynod le a hwn.

Gwelais rai yn dyfod yma
 O Aberteifi lon,
 Aberhonddu a Chaerfyrddin,
 Dros fôr a'i erwin don,
 A swydd Benfro i'w halltadio,
 'Rwy'n cofio am y dydd,
 O Forganwg hardd ei golwg
 Daeth llu a'u bronau'n brudd.

Hwy a yrwyd dros y môr,
 i blith y duon gor,
 I weithio'n galed mewn caethiwed,
 Yn slafiaid hynod oer ;
 Dyma sydd yn tori'n nghalon
 Yn gyson ddydd a nos,
 Fy mod wedi gadael Cymru,
 A gwadu Crist a'i gro's.

O mor hyfryd oedd fy mywyd
 Mewn hawddfyd gyda chwi !
 'Nawr 'rwy'n cwyno-a gofidio
 Yn ngwlad y negro du,
 Wedi colli fy nghymeriad,
 'Rwy'n awr mewn teimlad dwys,
 Yn hiraethu a galaru
 Am Gymru landeg lwys.

O na chawn wel'd fy ngwlad,
 Ac anwyl dŷ fy nhad,
 A'm cyfeillion o un galon
 Fu'n ffyddlon a difrad !
 A'i bras ddolydd braf, a'i broydd,
 Mor ddedwydd gynt i mi,
 Yn gwisgo 'i harddwch a'i holl degwch,
 Hawddgarwch fel y lli'.

Gwlad helaeth ydyw hon,
 Gwlad hyfryd, hardd a llon,
 Gwlad na chlywais i mewn hanes
 Am gynes un fel hon ;
 Gwlad sy'n magu ei holl deulu
 Yn fwyngu yn mhob man,
 Gwlad sy'n rhoddi lluniaeth hyfryd
 Heb adfyd byth i'w rhan.

Deffrowch yn ufudd bawb drwy'r gwledydd,
 A'r trefydd yn ddirai,
 Gweddiwch beunydd am wir grefydd
 Eich llywydd i'ch gwellhau.
 Cyhoeddi'n eglur mae'r Ysgrythyr,
 Yn gywir iawn i ni,
 Daw ar yr annuwiol creulon
 Echryslon boen a chri.

Yn awr cymerwch fi
 Yn rhybudd llawn i chwi,
 I beidio dilyn llwybrau'r gelyn,—
 Hen wreiddyn chwerw sy'
 Yn tynu llucedd dros y moroedd
 Yn gyhoedd ddydd a nos,
 Nes eu gyru i warthruddu
 Eu teulu yn mhob oes.

Mae'n galed ar bob gwr
 Sy'n magu plant, yn siwr,
 Wedi hyny yn eu gweled
 Yn myned dros y dw'r !
 Pan yn gweled ac yn clywed,
 Maent oll dan deimlad dwys,
 Holl yn gwaeddi am eu claddu
 Cyn hyny dan y gwys.

Wel, 'nawr 'rwy'n uchel roddi ffarwel,
 Yn dawel i fy ngwlad,
 A'm cym'dogion oll yn unol,
 Ac anwyl dŷ fy nhad ;
 Nid yw'r môr a'i donau hagar
 'N ddim galar trwm i mi
 At fod dan law paganiaid
 Yn ngwlad y negro du.

Yn awr, chwi fechgyn llong,
 Trwy Gymru anwyl, gron,
 O gweddiwch a myfyriwch
 Na bo i chwi groesi'r don,
 Duw o'i ras a roddo rwyddi-deb
 I'ch cadw yn eich gwlad ;
 Ei drugaredd a'i wirionedd
 Sy'n beraidd er lleshad.

Ffarwel i Gymru lan,
 A'i deiliaid fawr a man,
 O gweddiwch a myfyriwch,
 Darllenwch hyn o gân ;
 Byddwch berffaith trwy bob trafferth,
 A phrydferth a di-sen,
 Yw dymuniad dwys fy enaid,
 Mewn teimlad dwys. Amen.

